

Münkesir Aynalarda Puslu Silüetler

I/ mirat

Seneler güdümlü bomba, fecir vakti ilk infilak
Yivli tuzaklar kurulmuş dar mühletin girdabına
Aylar damıtık düş hali, günler bedende asalak
Zamana kanan katreler, teslim oldu serabına

Takvim yaprakları senet, günler paslı ustura
Kefaret akrep diken, encamımız boş kumbara
Kör sarmaşık ve müphem düş, sarmış tılsımlı gözleri
Yedi zincirle hapsetmiş, karanlık leylin sözleri
Lahza mecazi tecelli, dünyanın zembereğinde
İnce mahfuzla kurulmuş, bir yıldızın eteğinde
Var'la Yok'un arasında, zaman dizginsiz at gibi
Felek kurmuş şikârını, kapıdaki memat gibi
Sırtımızda gam küfesi, koyduk içine dünyayı
Bir ayağımız çukurda, hakikat sandık rüyayı

II/ "ne içindeyim zamanın ne de büsbütün dışında*"

Kâinat matruşka bebek, dürülmüş Kehkeşan'a
Çile biriktirip durduk, matemi döktük mendile
Dünya denilen fanusta, uğradık kara buhrana
Canı bedende yakarak, aldandık yalaz kandile

Sıcak ekmek kokusuydu, fotoğrafta kalan mazi
Beşikte kaldı agular, anılar mayınlı mevzi
Leşi saran kurtlar gibi kaynar durur saliseler
Zamanın bu son mührüdür, kemik yığını cüsseler
Kurulup feleğin yayı, fırlattı ecel okunu
Bağırdı üç beş heyula sonra sattılar yokunu
İki tarih kazınacak, çürük balballar üstüne
İfritlerin dehlizinde, matem konacak büstüne
Varlığımız iki kollu, mengenenin kısılcacında
Sonsuz mabede açılan bir makberin sayacında

*A.Hamdi Tanpınar

III/ “bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde”

Batıl ritüeller sarmış, antik heveslerimizi
Saatler infilak etti, kâbus doğurdu şafaklar
Kozmik enginlere verdik, hırçın nefeslerimizi
Pusulasını şaşırdı, uçları kanlı mızraklar

Hayat denilen şerbetin, anlık tattık hissesini
Esrik aynalarda gördük, ruhların elbisesini
Maverada pıhtı tutmuş, siyah giyinmiş aynalar
Okuntu çıkarır ecel, taş bürünür manalar
Alıp başını giderdi, tenhada puslu sırçalar
Elleri ölüm tutardı, dağ yokuşu taraçalar
Çıplak doğmuş hayaletin, üç boyutlu kölesiyiz
Kâh görünüp kâh kaybolan bir yalanın halesiyiz
İsli hayallere saklı, münkesir sayıklamalar
Tehcire düşmüş saatte, iç bükey uyuklamalar

IV/ “darağacında düş sicimi”

Yatalak düşler içinde ruhlar ateşsiz dumanda
Altımızda fay kırığı, pusu atmış kör molozlar
Bedenler fani korkuluk, bekler sahipsiz bostanda
Hülyalar karanlık gölet, üstte titrek yakamozlar

Dara çekilmiş yelkovan, kurulu sarkaçta esir
Hırpani okyanuslarda saat kısır bir medcezir
Mühlet dara düşünce salları tektonik sanrılar
Gaybı fısıldar seneler, ömre şerh düşer çağrılar
Kırık kadranda tik taklar, kör testerenin dişleri
Yorgun cesetler de ağlar devran öğütür düşleri
Gurup kan döker her akşam, metruk sokakları vurur
Devrî daim yolculuklar, hangi istasyonda durur
Örmüş elyafı ağını, çetrefilli düşünceler
Hangi sonla son bulacak, o esrarlı bilmece,